

Alguns nens gaudeixen treballant, ho viuen satisfactòriament, sobretot si no tenen gaires problemes a l'hora de resoldre'ls. Son organitzats, s'han acostumat a responsabilitzar-se. També deuen tenir dies de tot, i alguns moments també se'ls deu fer feixuc.

N'hi ha que tot i que no els fa cap il·lusió, acaben fent-los. Alguns a darrera hora.

I també n'hi ha que tant se'ls en dóna; arriben de l'escola, deixen la motxilla en un racó, i l'endemà es presenten tranquil·lament sense haver fet res.

quin ha de ser el paper dels pares i mares davant els deures escolars?

Transmetre l'interès per aprendre forma part de l'educació integral que pertoca a la família.

Evidentment que s'ha de col·laborar amb l'escola però aquesta part de l'educació no es pot reduir a això. Cal ajudar-los a descobrir la immensa riquesa de la natura amb sortides i excursions, a desenvolupar la fantasia amb jocs creatius i amb la lectura de contes i, sobretot, no pressionar-los massa. Cal que tinguin temps lliure on puguin fer volar la imaginació i la creativitat.

Hi ha infants i adolescents amb una agenda tan plena que, a la llarga, en alguns casos, se sentiran tan aclaparats que desenvoluparan un cert rebuig per tot el que sigui aprendre.

Pel que fa els deures escolars, els pares i mares han de saber trobar un equilibri i estar atents a la reacció dels seus fills. Ni quedar tranquils amb una pregunta rutinària com ara “¿ja has fet els deures?” ni prendre-s'ho com un repte personal i, convertir-ho en una lluita.

En moltes famílies, l'hora dels deures és un moment complicat i difícil. Hi ha nens que ploren dient que no els saben fer i quan algun membre de la família el vol ajudar diu que a ell li han ensenyat diferent provocant la frustració de qui volia ajudar-lo.

Més que ajudar en la tasca concreta, s'ha d'afavorir l'acceptació d'aquesta responsabilitat per tal que facin el treball d'una forma correcta i precisa.

En el cas dels més petits a les llars d'infants i a l'educació infantil, els deures consisteixen a fer treballar exclusivament els pares i mares.

A primària, excepte al cicle inicial, exercicis del llibre o del quadern de treball, recerca d'informacions sobre temes que s'aprenen a l'escola.

En el cas dels més grans, a secundària, la quantitat de feina a casa ha anat augmentant a mesura que el professorat s'ha anat trobant amb més problemes de concentració a classe. Per poder aprendre, per assimilar els continguts escolars, és fonamental tenir uns espais de treball individual. Els nois i les noies han de poder exercitar, aprofundir i estudiar el que se'ls ha ensenyat en solitud, sense elements de distracció que no els permetin concentrar-se. Perquè els aprenentatges esdevinguin reals sempre hi ha d'haver un esforç individual, no compartit.

De la mateixa manera que aprèn a usar el vàter, a menjar solet, a parar taula i a recollir les seves coses, els nens aprenen a desenvolupar hàbits d'estudi. Els hàbits positius generen autonomia, independència, capacitat de resoldre situacions complexes i milloren l'autoestima, entre d'altres. Per aconseguir uns bons hàbits d'estudi, hem de tenir en compte els següents aspectes:

1. INCORPORAR L'ESTUDI COM UN HÀBIT MÉS

Un dels principals problemes és que molts nens comencen massa tard a posar-se a estudiar. Per la majoria de nens els hàbits comencen quan tenen deures i es limiten a fer-los, sense dedicar un temps regular a l'estudi o el repàs.

2. COM MOTIVAR ELS NOSTRES FILLS I FILLES PER AFRONTAR L'ESTUDI

- Cal ser positiu.
- Que els pares estiguin al corrent de les seves feines escolars i dels deures de les diferents assignatures fa veure als fills la importància que aquestes tasques tenen.
- Per altra banda, cal tenir en compte que cridar-li l'atenció sobre allò que fan malament més que sobre allò que fa bé, és font de desmotivació.
- Cal motivar als fills perquè es prenguin l'estudi, l'aprenentatge i la formació com una activitat quotidiana normal amb un alt valor per la vida.

3. GESTIÓ DEL TEMPS

Cal realitzar una organització setmanal del temps, tenint en compte la resta d'activitats del nen i sent flexible. L'hora de fer els deures o estudiar no pot ser improvisada, així evitem problemes com no acabar les feines, anar a dormir tard, genera nervis i discussions, etc.

10 minuts per curs i dia com a mínim. Així un nen de 1EPRI hauria de dedicar com a mínim una hora a la setmana a fer deures, llegir, etc. Un nen de 6EPRI hauria de dedicar una hora diària a fer deures, llegir i estudiar.

hem de tenir en compte les característiques personals.

4. L'ESPAI FÍSIC

Els nens han de tenir la seva pròpia taula per fer els deures, preferentment a ala seva habitació, amb el material escolar necessari a l'abast. Quan hi ha germans que també fan deures, pot ser interessant que els facin al mateix temps, ja que això ajuda a crear un millor clima d'estudi. No oblidem que la temperatura ambiental ha de ser agradable, la il·luminació suficient i sense sorolls que distreguin l'atenció. Han de disposar d'una cadira còmoda i una taula ben endreçada.

5. ALGUNES IDEES PER AJUDAR AMB ELS DEURES

- Ajudar no vol dir fer els deures al seu lloc, sinó seguir-lo, animar-lo i donar-li un cop de mà. Si les dificultats que experimenta en una tasca no li permeten en absolut realitzar-la, és recomanable comunicar-ho a la professora l'endemà.
- És recomanable començar i acabar amb tasques que requereixin menys esforç i deixar les més complexes per l'estona central.
- És convenient acompanyar el treball amb comentaris positius, quan alguna cosa li surt bé.
- Un cop ha acabat els deures revisar-los.
- substituir "això està malament" o "t'has equivocat" per "et sembla que aquí està tot bé?", "vols revisar aquí?"...
- Donem temps a que pensin.
- Col·laborar i estar en contacte amb l'escolar.

Cal evitar:

- Comparacions, amb germans per exemple.
- Entrar en desqualificacions.
- Projectar sobre els nens les nostres frustracions.